

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Tos/29/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914010361
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Homzová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7914010361.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Homzovej a sudcov JUDr. Anny Kohútovej a JUDr. Karola Kučeru, v trestnej veci odsúdeného P. E. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods.1 Tr. zák. a iné, v konaní o návrhu na obnovu konania, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25.júna 2015, o sťažnosti odsúdeného P. E. proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov zo dňa 16.4.2015 sp.zn. 4 Nt 7/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného P. E..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh na povolenie obnovy konania odsúdeného P. E. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o verejnom zasadnutí podal sťažnosť odsúdený P. E.. Takto podanú sťažnosť odsúdený odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Andreja Molnára tak, že podľa jeho názoru sú dôvody na povolenie obnovy konania, lebo právoplatné rozhodnutie prvostupňového a odvolacieho súdu vo veci Okresného súdu Trebišov sp.zn. 5T/81/10, v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5 To 20/2014 svedčia o tom, že vo veci bola použitá asperačná zásada a táto mala negatívny vplyv na samotnú výšku uloženého trestu. Na základe nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. PL.ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012 Ústavný súd SR rozhodol tak, že v § 41 ods. 2 Z.z. č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR“. V dôsledku nálezu Ústavného súdu SR pôvodné znenie § 41 ods. 2 Tr. zák. stráca účinnosť dňom vyhlásenia nálezu v Zbierke zákonov SR. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil Okresnému súdu v Trebišove na nové konanie a rozhodnutie.

Odsúdený P. E. dňa 10.6.2014 podal návrh na obnovu konania vo veci Okresného súdu Trebišov sp.zn. 5 T/81/2010 z dôvodu, že v tejto trestnej veci u neho bola aplikovaná asperačná zásada podľa § 41 ods. 2 zák.č. 300/2005 Z.z. Poukázal na nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28.11.2012.

Krajský súd na podklade takto podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil nasledovné:

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.4.2015 okresný súd vypočul odsúdeného P. E., ktorý zotrval na svojej žiadosti. Obhajca odsúdeného na verejnom zasadnutí poukázal na rozsudok Okresného súdu Trebišov vo veci pod sp.zn. 5T/81/10, kde sa na str. 26 rozhodnutia uvádza, že pri ukladaní trestu bola použitá asperačná zásada. Táto bola Ústavným súdom SR vyhlásená za protiústavnú. Prokurátor na

verejným zasadnutí vyslovil názor, že okresný súd sa v odôvodnení rozsudku podrobne vysporiadal s uloženým trestom a preto sa domnieva, že návrh nie je dôvodný a navrhol ho ako nedôvodný zamietnuť.

Z rozsudku Okresného súdu Trebišov pod sp.zn. 5 T/81/2010 zo dňa 16.1.2014, v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5 To/20/2014 zo dňa 24.4.2014 je zistiteľné, že obžalovaný P. E. bol uznaný vinným v bode 1) rozsudku zločinom ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. V bode 2) rozsudku prečinom úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. Za to bol obžalovanému P. E. podľa § 155 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 a 1 roka nepodmienečne.

Zakotvenie tzv. asperačnej zásady do predchádzajúceho trestného zákona novelou z 1.9.2003 v podstate sprísnilo postih páchatel'ov všetkých trestných činov, ktorým súd ukladal trest za dva alebo viac trestných činov spáchaných dvoma, alebo viacerými skutkami. Trestný zákon č. 300/2005 Z.z. obmedzil použitie tejto zásady len na prípady, ak aspoň jeden zo zbíhajúcich sa trestných činov je zločinom. Základom pre výpočet zvýšenej trestnej sadzby bolo najskôr zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu a následne súd musel uložiť trest nad jednu polovicu takto určenej novej trestnej sadzby.

Ústavný súd SR na neverejnem zasadnutí 28.11.2012 rozhodol tak, že v § 41 ods. 2 zák.č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Ustanovenie § 41 ods. 2 slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ zák.č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov SR stráca účinnosť (nález ÚS SR sp.zn. PL ÚS 106/2011 z 28.11.2012).

Odsúdený P. E. bol právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp.zn. 5 T/81/2010 zo dňa 16.1.2014 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5 To/20/2014 zo dňa 24.4.2014. V čase rozhodnutia všeobecných súdov v jeho trestnej veci už nález ÚS SR PL ÚS 106/2011 existoval a súdy aj v jeho trestnej veci sa ním riadili.

V prípade, žeby všeobecné súdy v jeho trestnej veci nepostupovali v súlade s nálezom ÚS SR PL ÚS 106/2011 minimálna dolná hranica pri ukladaní trestu u neho by predstavovala 8 rokov a 8 mesiacov. Odsúdenému P. E. bol uložený trest vo výmere 6 a 1 (šesť a pol) roka nepodmienečne, teda nie nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody podľa § 41 ods. 2 Tr. zák.

V postupe okresného súdu nadriadený súd nezistil pochybenie z vyššie uvedených dôvodov a preto sťažnosť odsúdeného P. E. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.